

עדלאידע

מחזה מאת שלמה משיח

דרמטורג ובמאי רוני ניניו

© כל הזכויות שמורות לשלמה משיח ולרוני ניניו – נובמבר 2011

עדלאידע- גרסת הצגה-סופית 1.7.2012 ©

Messiah

1.7.2012

עדלאידע (גרסת הצגה-סופית)

דמויות:

פקד אלי בלבן

פקד נעמי בלבן

פקד מיכה לוי

ד"ר בן מלר

המחזה מתרחש על שני מישורי זמן, עבר והווה. העבר מתחיל לפני כארבעה חודשים ומתקדם בהדרגה עד לאיחוד הזמנים בהווה. כל סיפור ההווה קורה בפורים, בתחנת משטרה.

1. חדר חקירות [חקירה 1] כותרת: פורים- החקירה. שעת צהריים.

חדר חקירות בתחנת משטרה. כמעט ללא ריהוט. שולחן פשוט, שני כיסאות, קולר למים קרים וארון ברזל. בקיר המרוחק מהשולחן קבוע חלון גדול. מסורג. לוח שעם תלוי על הקיר.

בחדר נוכח ד"ר בן מלר, לבושו אזרחי רגיל, יושב לבדו, ממתין. יש אצלו משהו מוזר: שרידים של גוון ירוק נראים בשערו, -בצורת מוהאק- כאילו התיז אמש ספריי ירוק בשערותיו והצבע הירוק לא ירד לגמרי בחפיפת הבוקר. הוא מתוח ולחוץ. כך כמה שניות ארוכות. רינגטון חזק וטורדני מקפיץ אותו. הוא מביט על השולחן ורואה שמונח עליו טלפון נייד שמצלצל. הוא מקווה שמישהו ייכנס לענות לטלפון, אך לא. הטלפון מצלצל ומצלצל.

בן: סליחה ...! יש פה מישהו? ... [אין תגובה] יש פה איזה טלפון שמצלצל!

הטלפון מפסיק לצלצל, ולאחר שנייה מתחיל שוב. עכשיו בן ניגש בהיסוס לטלפון, לוקח אותו ומביט עליו, מתלבט, ולבסוף עונה.

בן: הלו... [הצד השני מדבר, בן מקשיב כמה שניות...] רגע.. [הצד השני ממשיך לדבר] שנייה.. רגע.. לא, זה לא.. זה לא מיכה.. קוראים לי בן מלר, אני פשוט... [הצד השני מנתק] הלו! הלו!

באותה שנייה נפתחת הדלת ו-מיכה נכנס, לבוש אזרחי. בן ממהר להניח את הנייד בחזרה על השולחן, אלא שמיכה ראה זאת. מיכה ניגש בצעד מהיר ולוקח הנייד מהשולחן, מביט בו. פונה לבן בכעס.

מיכה: למה נגעת בזה?

בן: מה?

מיכה: שמעת מה שאלתי.

בן: זה צלצל ו...

מיכה: אז מה אם זה צלצל?

בן: קודם זה צלצל ולא ענית, אחר כך זה שוב צלצל אז ענית..

מיכה: מה פתאום ענית? זה טלפון שלך?! נו?

בן: חשבתי ש.. שרוצים להגיד לי משהו.. אני כמעט שעה פה, אני מצטער, זה צלצל..

מיכה בוחן את הטלפון, בודק אם קיבל הודעה.

בן: אתה יודע מה שלומה?

מיכה: [שקוע בטלפון] של מי?

בן: הילדה.

מיכה: איפה אלי?

בן: מי?

מיכה: אלי! איפה אלי?

בן: מי זה אלי?

מיכה: מי אתה?

בן: אמרו לי לחכות פה. אתך אני אמור לדבר ?

מיכה: כמה זמן אתה מחכה פה אמרת?

בן: שעה.

מיכה: ומישהו נכנס לפה מאז?

בן: לא.

עכשיו מיכה מוציא מכיסו נייד אחר, – מודל זהה לזה שהיה על השולחן- ומחליף את הניידים. את זה שהיה על השולחן הוא לוקח, ומשאיר את זה שהוציא מכיסו, ויוצא.

בן: סליחה. מה קורה אתי?

שוב בן נכנס להמתנה מורטת עצבים, שוב הטלפון מצלצל ומצלצל... **אלי** נכנס, נושא קלסר.

אלי, להבדיל ממיכה, נחמד ולבבי.

אלי: למה אתה לא עונה, [ממהר לטלפון ועונה] כן... או קיי.

טורק. מניח הקלסר על השולחן. מחבר ללוח השעם שני צילומי אולטרסאונד של עובר בן מינוס חמישה חודשים. [כארבעה חודשים ברחם אמו].

אלי: טלפון מצלצל, עונים, לא?

בן: אני מקווה שאתה יודע למה אני פה.

אלי: למה אתה פה.. למה אתה פה... [מתישב, מעלעל בקלסר] ניסיון גנבה מחנות, תקיפת מנהלת בית ספר, -תעצור אותי כשאני מגיע אליך- העלבת עובד ציבור...

בן: קוראים לי בן מלך.

אלי: [מחפש בניירת] בן מלך, בן מלך... אה, הנה. [שולף נייר]. דוקטור! להביא לך משהו לשתות, דוקטור מלך?

בן: לא. תודה.

אלי ניגש לקולר שבפינת החדר.

בן: היה פה עכשיו מישהו שהחליף פלאפונים, הוא לקח את הפלאפון שהיה פה והשאיר את...

אלי: זה כל זמן קורה. כולם בתחנה קבלו ניידים מאותו סוג, ומתבלבלים כל הזמן. **[מביט על הנייד שעל השולחן]** זה שלי. אני חושב...

בן: אולי אתה יכול להסביר לי למה לוקח כל כך הרבה זמן עד שמישהו יבוא לדבר, אני הגעתי לפה בשעה...

מנסה למזוג מים לכוס פלסטיק, הקולר מסרב למזוג.

אלי: **[לעצמו, בקטנה]** שיט...

חובט בקולר, ועוד פעם, מטלטל אותו ומנסה שוב, עכשיו הקולר משפריץ, אלי קופץ אחורה כדי לא להירטב. הרצפה נרטבת.

אלי: כס אכטק... אתה יודע כמה שנים הקולר הזה פה? היה פה קולר, ומסביב בנו תחנת משטרה. ותמיד היה דפוק. אתה לוחץ, הוא משפריץ.... והוא תמיד מצליח להפתיע אותי. מיליון פעם לחצתי עליו ומיליון פעם... כן, אני יודע למה אתה פה.

בן: כמה זמן זה ייקח, ה...?

אלי: אתה ממהר?

בן: הבטחתי לילד שאחרי הגן אני אקח אותו ל...

אלי: אתה צריך להוציא ילד מהגן?

בן: לא, אשתי מוציאה אותו.

אלי: אז אין לחץ.

בן: יש, זהו, הבטחתי לו שאני אקח אותו לעדלאידע.

אלי: לעדלאידע?

בן: כן. מה שלומה?

אלי: אני לא יודע.

בן: הודיעו להורים שלה?

אלי: גם את זה אני לא יודע.

בן: הם בלונדון, ההורים שלה. ככה אמרו לי.

אלי: מי אמר לך?

בן: הבייבי סיטר, המטפלת.. זאת שהביאה אותה אלי. [פאזזה] אז אתה לא יודע אם הודיעו להם.

אלי: לא.

בן: בטח מנסים לחזור. לונדון. יש איזה עשר טיסות ביום...

אלי: אתה מכיר אותם?

בן: לא. [פאזזה]. כמה זמן זה ייקח פה?

אלי: אני לא יודע.

בן: שעה? שעתיים?

אלי: אני לא יודע.

בן: אבל בסוף אני הולך הביתה, כן?

אלי: בן כמה הוא?

בן: מי?

אלי: הילד שלך.

בן: ארבע.

אלי: רק אחד?

בן: שניים.

אלי: עוד בת?

בן: עוד בן.

אלי: בן כמה?

בן: שתיים עשרה.

אלי: הוא לא הולך לעדלאידע?

בן: לא.

אלי: למה?

בן: אני לא כל כך מבין את הכיוון של השיחה שלנו.

אלי: שאלתי למה הגדול לא הולך לעדלאידע. אתה לא חייב לענות אם אתה לא רוצה.

בן: הוא כבר גדול, זה לא כל כך מעניין אותו.

אלי: או קיי, ענית. לא קרה כלום, אתה רואה?

בן: יש סיכוי שאני לא חוזר הביתה היום?

אלי: יש סיכוי, כן.

בן: במה זה תלוי?

אלי: הייתי אומר שזה תלוי בך, אבל זה לא לגמרי מדויק.

בן: אז במה כן?

אלי: הילדה יכולה להתעורר פתאום...

בן: ואז אני אלך, כן? זה יהיה לטובתי.

אלי: זה יהיה בעיקר לטובתה.

שתיקה.

בן: אם אני לא הולך הביתה אז מה?

אלי: אף פעם לא היית בחקירה.

בן: לא.

אלי: מעצר 24 שעות, הבאה לשופט לפני הארכת מעצר, מעצר בית, לא יודע.
מה שיחליט השופט.

בן: אתה לא רציני.

אלי: שאלת אותי מה האפשרויות.

בן: אני לא עבריין או משהו.

אלי: [מתייחס לשאריות הצבע הירוק על שיערו של בן] מה יש לך על
השיער, דוקטור מלר?

בן: [נוגע בשערו] מה יש לי על השיער?

אלי: קצת ירוק.

בן: אה.. זה...

אלי: גם על זה אתה לא חייב לענות.

אלי מביט ארוכות על בן שנלחץ ממבטו.

בן: אני יכול להתקשר לעורך דין שלי?

אלי: בהחלט. בבקשה, תתקשר לעורך דין, אבל זה בטח לא יקצר את
החקירה.

בן: אז אני מבקש שתשאל אותי את מה שצריך, אני אספר לך מה קרה ואני אלך מפה! **[אלי מביט בו, שותק, שתיקתו של אלי מטריפה אותו, הוא מתפרץ]** מה זה השיטות האלה שלכם!?

אלי: אתה רואה פה עוד מישהו חוץ ממני?

בן: לא.

אלי: אז למה אמרת 'שלכם'?

בן: התכוונתי לצורה של החקירה...

אלי: ועוד במין התנשאות כזאת... 'שלכם'... כאילו... אתה מתנשא עלי דוקטור מֶלְר?

בן: מה פתאום, אני...

אלי: אז למה אמרת 'שלכם'!?

בן: אני מצטער...

אלי: אתה לא מצטער, אתה פוחד. פוחד לא להרגיז אותי, אבל אתה כן מרגיז אותי. מאוד. שוכבת עכשיו ילדה קטנה בקומה, וכל מה שמעניין אותך זה אם תספיק להגיע עם הילד שלך לעדל...

בן: **[עולה על דבריו בזעם]** השאלה הראשונה ששאלתי זה מה שלומה! גם אותו שאלתי!

אלי: את מי?

בן: את זה שהיה פה לפניך.

אלי: ומה הוא אמר?

בן: לא היה לו מושג על מה אני מדבר! אז אל תגיד לי שלא אכפת לי מה שלום הילדה!

אלי: אתה צודק. אני מתנצל, לוקח את הדברים שלי בחזרה. אתה מקבל את ההתנצלות שלי?

בן מביט באלי, מתקשה להבין אם הוא רציני או לא. אלי שותק ארוכות. מביט בבן. בלן לוגם מהכוס.

בן: אתה יכול לבדוק מה שלומה?

אלי: אתה אמור לדעת, נסעת איתה באמבולנס, אתה רופא...

בן: היה רופא באמבולנס, הוא טיפל בה.

אלי: איפה אשפזו אותה?

בן: בשניידר.

אלי: איזו מחלקה?

בן: טיפול נמרץ ילדים, אני מניח.

אלי: מניח? לא בררת?

בן: הגעתי אתה באמבולנס למיון חרום, שאלו אותי שם מה בדיוק קרה בקליניקה... אתה רוצה לשמוע מה קרה בקליניקה?

אלי: הגעת אתה באמבולנס למיון חרום, תמשיך...

בן: ואז לקחו אותה, וחיכיתי שם עוד קצת, ואז בא שוטר... [פרץ צחוק קצר של אלי] מה... משהו מצחיק אותך?

אלי: [צוחק] 'ואז בא שוטר'... פתאום נשמעת כמו ילד... [בנימת ליגלוג] ומה אמר לך ה'שוטר'?

ושוב, אלי פורץ בצחוק בלתי נשלט, בן מביט בו... אלי איכשהו חונק את צחוקו.

בן: מה... זה בכוונה? להלחיץ אותי? מה בדיוק מצחיק אותך?

אלי: [רציני] מה אמר לך השוטר, דוקטור מלר?

בן: שאני צריך לבוא לפה.

אלי: ומה עשית?

בן: באתי לפה, אמרו לי להיכנס.. לחכות כאן, התייבשתי כאן כמעט לשעה...

אלי: אז אתה בסדר. עשית מה שהשוטר אמר.

בן: מי הזמין לשם משטרה?

אלי: מהבית חולים, אני מניח.

בן: למה?

אלי: פרוצדורה.

בן: כל חולה שבא הם...?

אלי: לא. רק אם יש חשד.

בן: חשד למה?

אלי: לא יודע.

בן: אז מי יודע?

אלי: אתה?

פאזזה. בן מביט ארוכות באלי.

בן: יכול להיות שנפגשנו פעם?

אלי: לא שאני זוכר, אולי... ההתמחות שלך זה... [מביט בקלסר]

בן: שיניים. אני רופא שיניים.

אלי: אז בוא נבדוק.

אלי משתרע על כסאו בפוזת טיפול של מטופל אצל רופא שיניים, שם רגליו על השולחן.

אלי: בוא, תעמוד מעלי, אולי מהזווית הזאת אני אזכר בך... [פוער פיו].

בן: אני רופא שיניים לילדים.

אלי: אולי בדקת אותי כשהייתי ילד.

בן: לא, אתה באמת מוכר לי.

אלי: אני קצין משטרה. כותבים עלי לפעמים.

בן: איך קוראים לך?

אלי: בלבן. אלי בלבן. אפילו הייתה תמונה שלי בעיתון.

בן: אני עצור עכשיו?

אלי: כן.

בן: כי אף אחד לא אמר לי.

אלי: אז הנה אני אומר לך. אתה עצור עכשיו.

בן: אפילו שבאתי לפה מרצוני החופשי.

אלי: אתה לא באת לפה מרצונך החופשי. אתה באת לפה כי שוטר אמר לך לבוא לפה.

בן: אם יהיה חדש יודיעו לך?

אלי: חדש בקשר למה?

בן: בקשר לילדה.

אלי: אם היא תמות אז יודיעו לי, כן.

2. חדר חקירות - כותרת: 4 חודשים לפני פורים

כארבעה חודשים אחורה בזמן. אותו חדר בדיוק מלבד שני שינויים: החלון אינו מסורג, ואין את צילומי האולטרסאונד על לוח השעם.

אלי: למה אין פה סורגים?

מיכה: כי לא אישרו תקציב.

אלי: עכשיו יאשרו. קומה רביעית ואין סורגים. קומה ראשונה יש, שלא יברחו, אבל רביעית...

מיכה: אתה רוצה שנחכה עם זה קצת?

אלי: עם מה?

מיכה: צריך להוציא דוח... דברתי עם נעמי, היא בדרך לפה.

אלי: מה כל כך בער לך לספר לה?

מיכה: העדפתי שתשמע את זה ממני, מאשר בקשר.

אלי: זה כבר רץ בקשר?

מיכה: לא כל יום מטיסים לפה אמבולנס.

אלי: הוא מת?

מיכה: לאמבולנס הוא נכנס חי. יודיעו לנו אם יהיה חדש. אלי, מה בדיוק קרה פה?

אלי: הוא קפץ.

מיכה: סתם ככה?

אלי: נלחץ.

מיכה: ממה?

אלי: ממני.

מיכה: נגעת בו?

אלי: לא.

מיכה: שום אלימות. שום כלום.

אלי: מיכה, אתה מכיר אותי. [פזור דעת] מה שלומו?

מיכה: כבר אמרתי לך. אלי, אתה רוצה לראות מישהו? רופא? שייתן לך משהו אולי, להרגעה...

אלי: אמרת שצריך להוציא דוח.

מיכה: כמה זמן חקרת אותו?

אלי: שעתיים בערך, יותר אולי.

מיכה: פגע וברח.

אלי: כן.

מיכה: רשמת משהו?

אלי: אני אף פעם לא רושם...

מיכה: מה הוא טען?

אלי: שהוא לא זוכר כלום.

מיכה: [מביט בניירת] אלכוהול נשלל. הוא לא שתה.

אלי: היה נורא לחוץ בחקירה. ילד בן עשרים. בכה כמו...

מיכה: [מחייך] בסוף כולם בוכים אצלך.

אלי: הוא היה ככה כבר בהתחלה. אמר שהוא לא זוכר כלום.

נעמי נכנסת. ניגשת אל אלי, נושקת לו, מלטפת אותו.

נעמי: [למיכה] אני יכולה אתך שנייה בחוץ?

מיכה: זה דחוף?

נעמי מהנהנת.

אלי: [מוחה] רגע, מה...

נעמי: זה ייקח שנייה.

אלי: אם יש לך משהו להגיד תגידי את זה פה!

נעמי: אלי, שנייה... הכל בסדר.

שקט. נעמי מביטה על מיכה. יוצאים. משאירים את אלי לבד, -כך כדקה- הוא יושב, לא אז, מכונס בעצמו. לבסוף הוא מאבד סבלנות, קם וניגש לכניסת החדר.

אלי: נעמי! מיכה! [אין תגובה] מיכה!!

בדיוק כשאלי עומד לצאת מהחדר, מיכה נכנס.

אלי: איפה נעמי? מה היא אמרה לך?

מיכה: בוא נמשיך.

אלי: [מתפרץ] איפה נעמי? מה היא אמרה לך? מה הולך פה?

מיכה: אלי אל תתפזר לי עכשיו, הכל בסדר, טוב? שב, בוא נמשיך.

מיכה מושך זמן, נראה שהוא לא ממש מרוכז.

מיכה: הוא הודה?

אלי: [קולט פיזור אצל מיכה] אמרתי לך כבר, הוא אמר שהוא לא זוכר כלום. מיכה...

מיכה לא עונה.. מחשבות מתרוצצות בראשו, לבסוף הוא מתעשת.

מיכה: למה יצאת מהחדר?

אלי: אני לא יצאתי מהחדר.. ראיתי שאתם לא חוזרים ו...

מיכה: לא, כשחקרת אותו. למה יצאת מהחדר?

אלי: לא יצאתי מהחדר...

מיכה: הלכת להשתין.

אלי: לא. לא הלכתי להשתין.

מיכה: אתה יוצא מהחדר, נועל אותו פה, הולך לשירותים, חוזר, הוא איננו, החלון פתוח, מה אתה עושה?

אלי: אני אומר לך שלא יצאתי מהחדר...

מיכה: [בשקט] אנחנו לבד פה. רק אני, אתה, ומה שאני ארשום פה.

אלי: לא הלכתי להשתין.

מיכה: עוד רגע יכנסו לפה אנשים.. אתה בשוק עכשיו, תן לי... אתה חוזר לחדר.. החדר ריק.. החלון פתוח... מה אתה עושה?

אלי: מיכה, אל תעשה את זה.

מיכה: החדר ריק, החלון פתוח, מה אתה עושה?

אלי: אני לא הולך לשתף פעולה עם הדבר הזה.

מיכה: הוא מת. [פאזזה] אז אני שואל אותך שוב-ותענה לי- אתה חוזר לחדר, החדר ריק, החלון פתוח. מה אתה עושה? מה אתה עושה?

אלי: שמעתי צעקות למטה.. הלכתי לחלון וראיתי שהוא שוכב שם... בתוך הדם שלו.

מיכה: ומייד הזמנת אמבולנס. [אלי שותק] אלי?

אלי: כן. מייד הזמנתי אמבולנס. [שתיקה] מה?

מיכה: נעמי!

נעמי נכנסת. אלי ונעמי מביטים אחד בשני.

3. סלון ביתם של אלי ונעמי, ערב. - המשכו של אותו יום מהתמונה הקודמת.

סלון קטן, מרוהט בצניעות. תחושה של דירה שכורה, לא מושקעת.

נעמי: נו, דבר אתי.

אלי: על מה ?

נעמי: לא יודעת. רק אל תשתוק. לא טוב שתשתוק עכשיו. [פאזזה] אתה רוצה

שנלך לישון? ... שאני אניח לך?

אלי: יש משהו חריף בבית?

נעמי: זה מה שיעזור לך עכשיו?

אלי: זה לא יזיק.

נעמי: שאני אקרא למישהו?

אלי: למי את רוצה לקרוא?

נעמי: אני לא יודעת... אני לא יודעת מה לעשות. שאני אלך? אני מנסה להבין

מה יעזור לך עכשיו.

אלי: למה קראת למיכה החוצה?

נעמי: לא רציתי להיות זאת שאומרת לך.

אלי: רצית שמיכה יגיד לי.

נעמי: העדפתי, כן.

אלי: מתי הוא מת?

נעמי: אלי, אתה לא אשם.

אלי: זה כבר אמרת. וגם מיכה.

נעמי: הוא מת בדרך לבית חולים.

אלי: בגלל זה בכית? בגלל שהוא מת? [פאזזה] יש בבית משהו חריף?

נעמי: אני לא יודעת.

אלי: את מוכנה בבקשה לבדוק?

נעמי: תפסיק לדבר אלי ככה!

אלי: אמרתי 'בבקשה'!

היא נגשת בעצבים אל מחוץ לבמה וחוזרת עם בקבוק וויסקי וכוס.

אלי: ידעת שיש שם בקבוק.

נעמי: ידעתי, כן.

אלי: אז למה אמרת שאת לא יודעת?

נעמי: כי אני לא רוצה שתתחיל לשתות עכשיו. [פאזזה] אלי, מה אתה רוצה ממני?

אלי: שלא תשקרי. אני שואל אם יש משהו חריף בבית, ואת יודעת שיש משהו חריף בבית אז תגידי: כן, יש משהו חריף בבית, ואם את יודעת שהוא מת אז תכנסי ותגידי שהוא מת, בלי לדחות, ובלי מיכה ובלי... למה לא חזרת לחדר אחר כך?

נעמי שותקת.

אלי: את ומיכה יצאתם, ואחר כך רק הוא חזר. איפה היית?

נעמי: מחוץ לדלת.

אלי: למה?

נעמי: כי מיכה ביקש ממני. הוא רצה להיות אתך לבד.

אלי: למה?

נעמי: אני לא יודעת! תשאל את מיכה!

אלי: ואיך את יודעת שאני לא אשם? [פאזזה] איך את יודעת שאני לא אשם!?

שתיקה. הוא מוזג לעצמו כוס וויסקי. שותה לגימה, ועוד אחת.

אלי: הוא לא ניסה לברוח.

נעמי: מה זאת אומרת?

אלי: הנהג שחקרתי. הוא לא ניסה לברוח.

נעמי: אז מה?

אלי: הוא קפץ מהחלון, התאבד.

נעמי: איך אתה יודע?

אלי: כי אני הייתי שם. הייתי אתו בחדר. כשהתחלתי אתו הוא כבר היה נורא מבוהל, כל מה שרצה זה ללכת הביתה... אבל לא הסכים להודות... אמר שהוא לא זוכר כלום... בכה... אמרתי לו שיש כתמי דם על הרכב שלו.. שיש עד שראה.. שהוא הולך לשבת בכלא שנים... ואז הוא עוד יותר נלחץ... הוא קם.. הלך לחלון... הייתי בטוח שהוא לא יעשה את זה.. שזה ניסיון להוריד אותי ממנו.. הוא נראה לי איזה אשכנזי מפונק, לא איזה טיפוס ש... [פאזזה] את עדיין חושבת שאני לא אשם?

נעמי שותקת.

אלי: פתאום זו את ששותקת.

נעמי: אין לי כל כך מה להגיד.

אלי: תגידי מה שאת חושבת. נעמי, תגידי לי בבקשה מה שאת חושבת.

נעמי: אני עדיין חושבת שאתה לא אשם.

צלצול בדלת.

אלי: מחכה למישהו?

נעמי ניגשת ופותחת, מיכה נכנס.

נעמי: היי.

מיכה מחבק בחום את נעמי. מלטף את ראשה.

מיכה: את בסדר?

נעמי עושה בראשה תנועה של 'ככה ככה'.

אלי: שאני אלך?

מיכה: מצחיק אתה. [מתייחס לבקבוק הוויסקי שאלי כבר שתה כשליש

ממנו] זה הראשון?

אלי: בלי כיבודים.

נעמי: רוצה גם?

מיכה מהנהן. נעמי ניגשת ומוציאה בקבוק וויסקי נוסף, מלא, עם שתי כוסות.

אלי: [למיכה] תראה מה זה, רק הגעת – מסיבה.

מיכה: [קם, ניגש לאלי] קום.

אלי: למה?

מיכה: קום נו, אידיוט.

מיכה מושך אליו את אלי שיוש ומחבק אותו בחוזקה, חיבוק גברי.

מיכה: פסס.. אתה מסריח.

אלי: גם אני אוהב אותך.

נעמי: אתם לא תשתכרו לי פה לבד.

מיכה: לחיים.

נעמי: לחיים.

מיכה: [לנעמי] כמה הוא שתה?

נעמי: שתה. [מוזגת גם לה ולמיכה].

מיכה: [מוציא נייר, לאלי] תחתום פה.

אלי: מה זה?

מיכה: הדו"ח. מודפס יפה על נייר רשמי.

אלי: [לוקח הנייר, קורא, מתייחס לכתוב] מה אתה עושה פה?

מיכה: אני בשירותים.

אלי: לא.

מיכה: כן. נפגשנו שם בדיוק כשבאת להשתין.

אלי: לא!

מיכה: כן!

אלי: לא! תסתכל עלי! זה קרה הבוקר! אנחנו לא נפגשנו בשירותים! אני לא הייתי בשירותים!

שתיקה. אלי לוקח כוסו, רוצה לשתות. מיכה מוציא את הכוס מידו.

מיכה: אני לא רוצה שתחתום על זה כשאתה שיכור.

אלי: אני לא אחתום על זה בכלל! תקרא מה כתוב כאן!

מיכה: אני כתבתי את זה! אלי, אל תסבך אותי.

אלי: אני מסבך אותך?!

מיכה: לפני שעה דיברתי עם הממ"ר, סיפרתי לו את מה שקרה והוא ביקש את זה בכתב. מה שרשום פה זה מה שאמרתי לו בעל פה. מילה במילה. עוד חודש אתה תודה לי, עוד כמה חודשים תשכח מזה.

אלי: תחליט מה אתה, שקרן או נביא.

מיכה: [בשקט] מת לך חשוד בחקירה, זה חקירה של מח"ש. מעיפים מהשירות על פחות מזה. [פאזזה] אף אחד לא צריך לדעת שדחפת אותו.

אלי: מה?

נעמי: הוא לא דחף או...

מיכה: [עולה על דבריה] את לא היית שם!

אלי: גם אתה לא היית שם!

מיכה: גם אתה לא היית שם! כי אם כן, אז אולי דחפת אותו.

אלי: אני לא דחפתי אותו!

מיכה: בטוח?

אלי: מאיפה הבאת את זה עכשיו?!

מיכה: אני לא יודע. לא הייתי שם. אני הייתי בשירותים כשזה קרה.

אלי: אתה חושב שדחפ... נעמי?

נעמי מנסה לדבר אבל מיכה מדבר מייד.

מיכה: אם אני אבא של הנהג הזה את כל מה שיש לי אני אתן לעורך דין שיגמור לך את החיים. למה החקירה לא צולמה?

אלי: אתה יודע טוב מאוד שאני לא חייב לצלם.

מיכה: לא חייב או לא רוצה? או שאולי צילמת והשמדת את ההקלטה. מה קרה שם? שניכם בחדר ופתאום הוא קופץ?! מה.. המצפון ייסר אותו? מצפון של נהג שדרס זקן והשאיר אותו לדמם על הכביש?! התחממת עליו! כולנו שונאים את הזונות שדורסים ובורחים! שניים היו בחדר, אחד מת, מי נשאר? אתה! החשוד! העדות שלך לא שווה כלום.. אתה תעוף מהמשטרה, תשב בכלא ותשלם פיצויים כל החיים, מה תמכור? את הדירה שאין לך?!

אלי: [מהסס, פונה לנעמי] מה את אומרת?

מיכה: חתיכת פחדן אתה...

אלי: לא דיברתי אליך!

מיכה: [עולה על דבריו] למה אתה מכניס אותה לזה?! זה החרא שלך! סידרתי לך הכל! עכשיו תחתום פה ונגמור עם זה!

אלי מביט על מיכה, על נעמי, מהסס... וחותר.

אלי: תן לי סיגריה.

מיכה: חזרת לעשן?

אלי: חוזר עכשיו.

מיכה: אין לי...

אלי שולף מכיסו האחורי של מיכה חפיסת סיגריות.

אלי: שקרן.

4. חדר חקירות [מקירה 2] - כותרת: פורים. שעת צהריים

אלי: הילדה, הבוקר, מה היה לה?

בן: סדק בשן.

אלי: איזו שן?

בן: בטוחנת.

אלי: הטוחנת זה כאן? [מראה על עצמו]

בן: בצד שמאל.

אלי: בצד הזה זה לא טוחנת?

בן: זה כן, אבל לה היה סדק בטוחנת שמאל.

אלי: [מראה על עצמו] זאת.

בן: כן.

אלי: למה זה קרה, ה... סדק.

בן: זה שכיח בפורים.

אלי עושה תנועות של מתאגרף. בן מביט עליו.

אלי: תמשיך, תמשיך...

בן: לפעמים באוזני המן יש איזה קליפה של אגוז, או...

אלי: באוזני המן יש אגוזים?

בן: אני רופא, לא אופה. [פאזזה]. בכל מקרה זה לא רלוונטי לטיפול.

אלי: מה הטיפול?

בן: מתחילים בלהכניס את הילדה למצב של סדציה.

אלי: שזה?

בן: טשטוש.

אלי: זריקה?

בן: סירופ.

אלי: זה במקום הזריקה ב...? [נוגע בפיו]

בן: זה לפני הזריקה. להרגעה.

אלי: לכל רופא שיניים מותר לעשות את זה?

בן: לפדודנט מוסמך כן.

אלי מביט על בן.

בן: פדודנט. מומחה לרפואת שיניים ילדים.

אלי: שזה אתה.

בן: כן.

אלי: אז איפה טעית?

בן: לא טעיתי.

שתיקה.

אלי: [מוציא חפיסת סיגריות] יפריע לך אם אני אעשן, דוקטור מלר? בעצם

אתה רופא. בטוח יפריע לך.

בן: אתה יכול לעשן.

אלי: ואז אתה תדפוק אותי. תגיש תלונה יעמידו אותי לדין משמעת. האמת

שהפסקתי. לפני כמה חודשים חזרתי, רגע של משבר. לא עישנתי דיי

הרבה זמן. [פאזזה]. אז אפשר אחת קטנה..? סיגריות זה מזיק לשיניים, נכון?

בן: גם לחניכיים.

אלי: מה הדבר הכי גרוע שיכול לקרות למעשן ב... [רומז לפיו] טריטוריה שלך. [בן שותק] נו מה, דוקטור, רק למי שמשלם אתה...?

בן: סרטן בחלל הלוע.

אלי: שיט. איזה פחד. [מתייחס לסיגריה שלא הדליק, מניח אותה על השולחן] הוצאת לי את החשק. קודם רואים את זה או שקודם כואב, וצריך צילום ו... ו...

בן: רואים, כן.

אלי: אתה מוכן שנייה? [פוער פיו ומקרבו לבן].

בן: מה?

אלי: להציץ. להרגיע אותי. [שוב, פוער פיו ומקרבו לבן].

בן: נו, דיי.

אלי: מה דיי? רוצה לשמוע סיפור?

בן: לא.

אלי: אמיתי!

בן: לא!

אלי: [מתעלם] לפני כמה שנים שוטר מאגף התנועה עצר נהגת שדברה בטלפון נייד בזמן נהיגה, ביקש ממנה את הרישיונות, ובזמן שהוא בודק היא מסתכלת עליו ואומרת לו: "ממתי יש לך את השומה הזאת על יד האף?" מסתבר שהיא רופאת עור, אמרה לו שכדאי שיבדוק את זה.

הלך, בדק, סרטן! אמרו לו אם היית בא בעוד חודש כבר לא היה מה לעשות.

בן: לפחות ביטל לה את הדו"ח?

אלי: בטח. חצי שנה אחרי זה - מת. לך תסמוך על רופאים. [פוער פיו].

בן: [מהסס, ולבסוף מציץ בפיו של אלי בחופזה ובחוסר חשק מופגן] אין לי פה מספיק אור.

אלי ממחר לפתוח מגירה, מוציא ממנה פנס קטן, מדליקו ומושיטו לבן.

אלי: אני תמיד מחזיק פה אחד במקרה וייכנס לכאן איזה רופא שיניים. [שוב פוער פיו].

בן לוקח הפנס ומציץ ללועו של אלי.

בן: תפתח עוד... לשון למטה.... אני לא רואה שום דבר מיוחד.

אלי: סתימה, חור, משהו...

בן: נראה בסדר.

אלי: תודה.

בן: בבקשה.

אלי: איזה מקצוע מקסים יש לך, הצצת לשנייה, אמרת שתי מילים ואני רגוע. זה גם אחריות, אה?

בן: [מביט סביבון] זה מצטלם פה?

אלי: למה, אתה רוצה תמונה למזכרת?

בן: אני יכול לקבל ממך תשובה אחת לא מתחכמת?

אלי: כן. [פאוזה] זה לא מצטלם.

בן: מה זה? [מצביע]

אלי: זה לא מצלם אם לא מפעילים את ההקלטה. החוק דורש לצלם חקירות של חשודים שהעונש הצפוי להם הוא לפחות עשר שנות מאסר. אז לצלם?

בן: אני רוצה להתקשר.

אלי: אז תתקשר.

בן: לאשתי.

אלי: למי שאתה רוצה. יש לך טלפון?

בן: כן. [מוציא ניידו]

אלי: אז תתקשר.

בן: מגיע לי רק טלפון אחד?

אלי: מאה מצידו.

בן: [מהסס] אני לא יודע מה להגיד לה... זה לא התפרסם או משהו.

אלי: אולי, אני לא יודע, היום באינטרנט זה צ'יק צ'אק.

בן: היא הייתה מתקשרת אליי אם...

אלי: אתה דואג לה. זה יפה.

בן: הייתי שמח אם היא לא תדע ש...

אלי: [מהנהן בהבנה] משפחה זה הכי קשה. ראשונה?

בן: סליחה?

אלי: אשתך. הראשונה, או ש... [סחבק] כי היום אתה יודע.. בגילך, בעיקר

אם יש כסף.. אז זורקים את המשומשת, לוקחים צעירה ו...

בן: תניח לאשתי.

אלי: אני מצטער.

מבטו של בן ננעל על אחד מצילומי האולטרסאונד שמוצמד על לוח שתלוי מעבר לכתפו של אלי. – עובר בן כארבעה חודשים ברחם אמו. אלי קולט את מבטו.

אלי: תשאל.

בן: מה.

אלי: תשאל מה זה, נו.

בן: זה לא ענייני.

אלי: זה הבן שלי. **[מסיר הצילום]** בן מינוס חמישה חודשים. אתמול, לאחר חיפושים ארוכים, אותר הבולבול. **[דוחף הצילום לידיו של בן]** תגיד משהו, נו.

בן: זה צילום אולטרסאונד.

אלי: אז מה רצית, שזה יהיה צילום בסֶחָנָה? הוא עוד לא נולד! אבל כבר דומה לי, לא? אני לא יכול להתאפק, משוויץ עם זה לפני כל העולם. רואים עלי שזה ילד ראשון, אני מתנהג כמו איזה... בשני נרגעים קצת, לא? תגיד משהו, נו.

בן: **[מביט בצילום שבידו בחוסר עניין]** נחמד.

אלי: נחמד? זהו? אני שוטר שחוקר אותך. תתחנף.

בן: נחמד מאוד.

אלי: אתה יכול להציץ לו בשיניים? לראות שהכל במקום...

בן: תעשה לי טובה...

הדלת נפתחת קצת, נעמי בפתח.

נעמי: סליחה... [כמעט סוגרת].

אלי: נעמי! נעמי בואי! [הוא מושך אותה פנימה, מחבק אותה].

נעמי: אני מחפשת את מיכה.

אלי: כנסי כנסי, נו. [נעמי נכנסת. אלי מחבק אותה].

אלי: תכירו. אשתי, נעמי.. פקד נעמי בלבן. איך אומרת חמותי? [מלטף את בטנה של נעמי] זה התנור, [מתייחס לצילום] וזה השטרודל! תכירי, דוקטור בן מלר, פדוֹןְט! [פאזזה] מומחה רפואת שיניים לילדים. [לבן] אתה תעשה לנו מחיר אם עוד כמה שנים הוא יצטרך... [רומז לצילום אולטרסאונד]

רגע. נעמי זוכרת את השם משיחת הטלפון. מביטה על בן... אלי קולט.

אלי: מה קרה נעמי, אתם מכירים?

תמר: לא.. זאת אומרת התקשרתי מקודם למיכה ו...

בן: ...אני ענית. בטעות, אני מצטער... זה צלצל, כשחיכיתי לך פה.

אלי: למה את צריכה את מיכה?

נעמי: סתם, איזה... תיק.

אלי: את בסדר?

נעמי: כן.

אלי: אל תעבדי קשה מדי, אה? [נעמי יוצאת].

אלי: אשתי. יפיפיה לא? עכשיו היא קצת.. בגלל ההיריון, אבל ככה זה גוף... לא שעכשיו היא לא..

בן: אני לא מצליח להבין מתי אתה רציני ומתי לא. וכל הסחבקות הזאת...

אלי: לא טוב?

בן: מחר לא תזכור איך קוראים לי.

אלי: דווקא כן. בזכותך אני מתקשר עכשיו לרופא שיניים שלי ומבטל תור שקבעו לי לעוד שבועיים, בדיקה שגרתית... זה מה שעשית לי מקודם, לא?

בן: רגע, זה לא היה רציני...

אלי: מה אתה אומר לי, שחיפפת?

בן: אני לא בדיוק במיטבי עכשיו, עשיתי את זה תחת לחץ...

אלי: אז תחת לחץ אתה לא מתפקד.

בן: אני לא רגיל לתת דיאגנוזות בחדרי חקירות.

אלי: אבל בכל זאת נתת! [פאזזה] אתה עובד לבד בקליניקה, דוקטור מלר?

בן: עם סייעת.

אלי: שמה?

בן: רותי.

הנייד של אלי מצלצל. אלי עונה.

אלי: כן... לא, לא עכשיו. נעמי מחפשת אותך. [מנתק]

בן: גם אותו צלצול יש לכם...

אלי: למי?

בן: לך ול... מיכה.

אלי: איך ידעת שזה מיכה?

בן: אשתך אמרה קודם שהיא מחפשת את מיכה...

אלי: זה קשור לשיחה שלנו?

בן: על מה השיחה שלנו?

5. סלון ביתם של אלי ונעמי - כותרת: 4 חודשים לפני פורים

אלי ישן על הספה שנת שיכורים עמוקה. גם נעמי ומיכה שתו, לא בכמויות של אלי אך השתייה ניכרת עליהם. שניהם בוהים באלי הישן.

נעמי: [מתייחסת לנייר] תודה.

מיכה: מה אני עושה עם זה?

נעמי: תשלח את זה..

מיכה: ואם הוא יתחרט לי פתאום?

נעמי: אמרת שדיברת עם הממ"ר, שכבר אמרת לו ש... לא דיברת... [פאזזה].

מיכה: עוד לא.

נעמי: אלי חתום על זה.

מיכה: גם אני.

נעמי: אז תשלח את זה. עכשיו. יש לנו פה פקס.

מיכה [קם] אני זז.

נעמי: אתה יכול לנהוג?

מיכה: אני עם ניידת. [נעמי צוחקת קצת, מיכה מתייחס לאלי הישן] את

משאירה אותו ככה?

שניהם בוהים קצת על אלי, אח"כ מביטים זה בזו.

נעמי: בא לך לעזור לי רגע?

מיכה ניגש אל אלי המוטל על הספה.

מיכה: פקד אלי בלבן!

אלי מתעורר, המום, אלי מביט על מיכה במבט מבולבל.

מיכה: מיכה? זוכר?

אלי: מה אתה עושה פה?

מיכה: סיפור ארוך. בוא לישון.

מיכה מתחיל לגרור את אלי לעבר חדר השינה.

אלי: עוד שלוק.

מיכה: לא.

אלי: עוד אחד!

מיכה: לא!

אלי: אז תן לי נשיקה. [מושיט פיו]

מיכה: לך ממני, מגעיל!

אלי: נשיקה!!

מיכה נושק ללחיו

אלי: [מוציא לשונו] עם לשון.

נעמי צוחקת.

מיכה: שתוק, שתוק. בוא כבר למיטה, נו!

מיכה איכשהו מצליח לגרור את אלי לעבר חדר השינה. שניהם יוצאים. משאירים את נעמי מחויכת. היא מוזגת לעצמה ושותה. עכשיו רק שומעים בברור את אלי ומיכה בחדר השינה. נעמי שומעת את הדיאלוג ומגיבה בהתאם – בהתחלה, זה מצחיק אותה.

אלי: [רק קולו נשמע] אני רוצה פיפי.

מיכה: די. תשכב כבר.

אלי: פיפי!!

מיכה: אז לך תעשה!

אלי: אני בקושי עומד.. דָּחָף אותי...

מיכה: לאיפה שאני אדחף אותך?

אלי: לפיפי!

מיכה: אין סיכוי.

אלי: דָּחָף אותי לשם, פנקס הקטן!

מיכה: לך לשירותים, תוציא את הפנקס הקטן שלך...

נעמי שומעת את צעדיהם, את פתיחת דלת השירותים, זה כבר פחות מצחיק אותה. היא שותה. ממשיכה לשמוע הדיאלוג:

אלי: איפה הוא?

מיכה: מי?

אלי: פנקס הקטן, אני לא יודע איפה הוא.

מיכה: אלי די, תפסיק עם זה.

אלי: בורח לי.. תעזור לי...

מיכה: שאני אקרא לנעמי?

אלי: לא! אתה!

עכשיו נעמי שומעת את קול ההשתנה ואנחת הרווחה של אלי. זה כבר ממש לא מצחיק אותה. שוב היא שותה.

אלי: [משתין, בהקלה] אוי...

קול ההשתנה פוסק. שומעים קול ירידת מים באסלה.

מיכה נכנס - חוזר מחדר השינה. הוא מתיישב, מוזג לעצמו ושותה.

נעמי: הוא ישן?

מיכה: מת.

נעמי: אני מצטערת.

מיכה: [מתחיל לצאת] אני זז.

נעמי: אני רוצה שתשלח את זה. [שותה]

מיכה כמעט יוצא.

נעמי: אתה לא יכול לנהוג עכשיו. שתית.

מיכה: אני שוטר, עם ניידת ו-צ'קלקה.

נעמי: [צוחקת קצת] זה היה נורא מתוק איך שהשכבת אותו לישון.

מיכה: אני חבר שלו.

נעמי: אתה גם חבר שלי, נכון?

מיכה: שאני אשכיב גם אותך לישון?

נעמי: קודם תשלח את זה.

הוא קרוב אליה, מתחיל לצאת.

נעמי: אז תן לי. אני אשלח. [מחפשת בכיסיו] איפה זה? בכיס הזה? [נוגעת

בו]

מיכה: [מסיר את ידה] די.

נעמי: [נוגעת, משחקת] או בזה... או בזה...

שוב נוגעת, הפעם הוא לא ממהר להסיר את ידה. נעמי מתחילה לדמוע.

מיכה: נעמי...

נעמי: מיכה, אני מבקשת...

הוא לא עומד בדמעוניה, מלטף את פניה.

מיכה: אל תבכי.

מתנשקים.

נעמי: [לוחשת] מה אנחנו עושים?

מתנשקים, נשיקה ארוכה. מתגפפים.

6. חדר חקירות [מקירה 3] - כותרת: פורים

אלי: מה יש לך על השיער, דוקטור מלר?

בן: שאלת אותי כבר.

אלי: ולא ענית.

בן: זה מהספריי.. אני שם את זה בפורים.. זאת אומרת הפציינטים הקטנים שלי אוהבים שהדוקטור, לכבוד פורים... זה מרגיע אותם קצת. גם ילדים לא אוהבים רופאי שיניים.

אלי: למה 'גם'? מי עוד?

בן: מבוגרים, בכלל, אנשים לא מתים על רופאי שיניים.

אלי: באמת? מוזר. לי אין שום דבר נגד רופאי שיניים. [פאזזה] אתה שם את הספריי בבית לפני שאתה יוצא לעבודה או שאתה שם אותו בקליניקה?

בן: אני שם את זה רק בפורים...

אלי: את זה כבר אמרת. מה שאני שואל זה אם אתה מתיז את זה על השיער בבית או בקליניקה.

בן: בקליניקה..

אלי: מתי מתחילה העדלאידע?

בן: [לשנייה הוא מופתע מהשאלה] מה...? [אלי שותק, בן מציץ בשעונו] יש לי עוד סיכוי להגיע?

אלי: אתה לא רוצה ללכת לבית חולים? לראות מה שלום הילדה?

בן: אל תנסה לעשות ממני מפלצת. נסעתי אתה לבית חולים, שם אמרו לי לבוא לפה, לענות על כמה שאלות... מה עוד הייתי צריך לעשות ?

אלי: אני יודע שעשית לה החייאה ראשונית בקליניקה. זה בדו"ח של הרופא של האמבולנס. אני לא ממש מבין בזה. אולי עשית מה שצריך, אולי לא. אני לא מבין בזה.

בן: אז אולי יחקור אותי מישהו שכן מבין בזה!

אלי: השוטר שמתמחה בחקירות של רופאי שיניים שמרדימים ילדות קטנות ואחר כך לא מצליחים להעיר אותן לא בא היום לעבודה, דוקטור מלר.

שתיקה.

בן: לא ממש מעניין אותך מה קרה שם.

אלי: למה אתה חושב?

בן: כי אתה שואל... סתם. נראה לי שהפילו עליך איזה מקרה משעמם של רופא שיניים ש...

אלי: או לא. אתה מקרה מרתק.

בן: אז אתה נהנה.

אלי: אני מנסה להבין למה פישלת.

בן: לא פישלתי.

אלי: ילדה שוכבת על הכיסא שלך וחצי שעה אחרי זה היא בטיפול נמרץ, זה לא פשלה?

בן: אני יכול להתקשר לעורך דין שלי?

אלי: כן! כן! פעם שלישית: כן! תתקשר כבר ונגמור עם זה! למה לא עשית את זה עד עכשיו?

בן מוציא ניידו, לוחץ לחיצה ארוכה על מספר, ממתין. שומע הודעה קולית.

בן: [לנייד] נחי שלום, זה בן. תחזור אלי ברגע שאתה שומע את ההודעה. זה דחוף. [מנתק].

אלי: יש לך עורך דין בקיצורים, כמו לעבריינים.

בן: הוא מטפל לי בכמה עניינים... קניתי בית לא מזמן, חוזה, ניירת...

אלי: נחי בינשטוק?

בן: מאיפה אתה יודע?

אלי: אני חוקר משטרה, מכיר עורכי דין. אתה לא מכיר מישהו שמתמחה ברשלנות רפואית?

בן: לא.

אלי: איך לא? אתה רופא.

בן: אף פעם לא האשימו אותי ברשלנות רפואית עד עכשיו.

אלי: מי אמר לך שמאשימים אותך ברשלנות רפואית?

בן: אז במה אתה מאשים אותי?

אלי: אני חוקר. חוקר חוקר. לא מאשים. איפה קנית בית?

בן: איך זה קשור עכשיו?

אלי: אני שואל אותך איפה אתה גר, אם אתה לא רוצה לענות אז...

בן: ברעננה.

אלי: דירה או צמוד קרקע.

שוב, בן משתהה ולבסוף עונה.

בן: צמוד קרקע.

אלי: למה השתהית בתשובה?

בן: לא יודע. פתאום הרגשתי כמו... לא משנה.

אלי: כמו מה? תגיד לי, נו, באמת בן, אני יכול לקרוא לך בן?

בן: כאילו... הרופא העשיר מול השוטר התפרן.

אלי: אני נראה לך תפרן?

בן: [נבורך] לא.. זאת אומרת... לא התכוונתי ש...

אלי: [עולה על דבריו] אז למה אמרת את זה? [בן שותק, אלי צועק] למה אמרת את זה, דוקטור מלר?!

בן: אני לא יודע, טוב?! אמרתי! התפרץ לי! לחצת עלי והתפרץ לי!

אלי: אז התכוונת לזה!

בן: כן! התכוונתי לזה, בסדר?! התכוונתי לזה!

אלי: אבל לפני שנייה אמרת שלא התכוונת לזה! תחשוב לפני שאתה מדבר, דוקטור מלר! חשוב שתבין שכל מה שאתה אומר פה עלול לשמש נגדך ב...
ב...

בן: [עולה על דבריו] לא היית אמור להגיד לי את זה בהתחלה?!

אלי: אני לא אמור להגיד לך את זה בכלל. זה בסרטים, באמריקה.

בן: זכות שתיקה יש לי?

אלי: כמה עולה היום בית ברעננה?

בן: אני מסרב לענות על השאלה הזאת.

אלי: [צוחק] אתה כמו תינוק, אתה יודע? ראית צעצוע שקוראים לו 'זכות שתיקה' וכבר אתה משחק אתו... כמו תינוק, בחיי... [נזכר] 'ואז בא שוטר'... [צוחק] אתה ילד!

בן: [מתפרץ] המון!! טוב?! המון!! צמוד קרקע עולה המון!! ויש לי גם מכונית חדשה! אאווי! ולאשתי גם! ואופנוע! ומנוי לקאונטרי! וחוצלארץ כל שנה עם הילדים! וסקי בחורף, ודירה קטנה בתל אביב... [פאזזה] למה אתה עושה לי את זה?

אלי: כי אני חושב שאדם שמרוויח ביום כפול ממה שאני מרוויח בחודש צריך לקחת אחריות.

בן: אני לוקח אחריות.

אלי: אתה עלול לאבד את הרישיון שלך. לשבת בכלא.

בן: לא.

אלי: אם הילדה תמות זאת גרימת מוות ברשלנות, שלוש שנים מאסר בפועל.

בן: לא התרשלתי.

אלי: אולי גם הריגה. עשרים שנה בפנים. ההורים שלה יקרעו אותך בתביעה, אתה תשב בכלא, איך תשלם את הפיצויים?!

בן: אני לא מוכן לענות יותר לאף שאלה שלא קשורה באופן ישיר למה שקרה הבוקר בקליניקה שלי.

אלי: כל השאלות שלי קשורות באופן ישיר למה שקרה הבוקר בקליניקה שלך.

בן: כן? גם כמה אני מרוויח? ואם אני גר בדירה או בצמוד קרקע? איך זה קשור בדיוק?!

אלי: קשור קשור... יש לך כל כך הרבה מה להפסיד, דוקטור מלר... למדת שנים, בנית קריירה, השקעת בקליניקה, אישה, ילדים, וילה ברעננה... אתה בחיים לא תוותר על זה. ובגלל זה אתה עומד כאן, משקר, ולא מספר לי מה קרה הבוקר בקליניקה שלך.

**שתיקה. היא מופרת מהנייד של בן שמצלצל, ומצלצל...
[רינג טון: I JUST CALLED TO SAY I LOVE YOU]**

אלי: למה אתה לא עונה, אולי זה נחי בינש...

בן: זאת אשתי.

שניהם שותקים. נותנים לצלצל להפסיק.

אלי: אתה מרגיש טוב? ... אתה נראה לי קצת חיוור.... דוקטור מלר אתה בסדר?

בן: מזכרתי מאיפה אני מכיר אותך. מת לך איזה...

אלי: נחקר, כן. אתה לא הולך לחטוף לי איזה התקף לב עכשיו...

בן: זה היה בחדשות לפני כמה חודשים... זה קרה פה?

אלי: [מצביע לחלון המסורג]. נפל משם. ניסה לברוח. אז לא היו סורגים.

בן: הלחצת אותו.

אלי: כן.

בן: כמו שאתה מלחיץ אותי?

אלי: [כאילו נפגע] אני מלחיץ אותך?

שניהם צוחקים. רקע של פורקן, קרבה.

בן: עשו לך משהו?

אלי: מותר להלחיץ נחקר בחקירה.

בן: שאלתי אם עשו לך משהו.

אלי: על מה, על זה שהוא ניסה לברוח?

בן: בכל זאת, הבנאדם מת. [פאוזזה] איך הרגשת?

אלי: לא טוב.

בן: לא טוב?

אלי: לא טוב... לא טוב! תאר לך עכשיו אני יוצא לשירותים לחמש דקות, חוזר לפה החדר ריק אתה איננו, החלון פתוח, אני מסתכל למטה ורואה את ידידי החדש, דוקטור בן מלר מרוח למטה על הבטון. זה קשה.

בן: עכשיו יש פה סורגים.

אלי: תלוי על חוט טלפון, על החגורה שלך, אצבעות בשקע... מי שרוצה למות מצליח.

בן: לא אמרת שהוא ניסה לברוח?

אלי מבין שמעיד.

אלי: [מתבלבל לשנייה] מה? [בן שותק, -רגע-אלי מתעשת] הוא היה פה לבד. אף פעם לא נדע.

שתיקה. בן מביט ארוכות על אלי.

בן: בגלל זה חזרת לעשן?

אלי: [מופתע] בוא הנה, אתה טוב... איך ידעת?

בן: אמרת שחזרת לעשן לפני כמה חודשים, בגלל משבר.

אלי: אתה מצוין! כן, התשובה היא כן. ביום שזה קרה חזרתי לעשן. תגיד? חשבת פעם להיות חוקר? חרא כסף אבל ים סיפוק.

בן: מה הוא עשה?

אלי: דרס זקן וברח. הגיע לו לשבת בכלא, אבל לא למות.

בן: השעו אותך?

אלי: לא, אבל שקלתי להתפטר.

בן: באמת?

אלי: חתיכת משבר... כמעט נפרדתי מאשתי.

בן מביט ארוכות על אלי, מחייך קלות.

אלי: מה?

בן: [מחייך] אני מנסה להבין מה אתה, החוקר הטוב או החוקר הרע.

אלי: למה אתה ציני?

בן: אני קולט בדיוק מה אתה מנסה לעשות כאן. מתחבר אתי.. משתפך כאילו... אני לא מבין למה אתה כל כך מתאמץ... [לפתע יש לו תובנה] אני הראשון? אני הנחקר הראשון שלך מאז! בטח! מקרה אידיאלי! רופא, לא מסובך, לא מאיים...

אלי: [צוחק] למה אומרים שלרופאי שיניים אין שכל?

עולים זה על דברי זה.

בן: אז אני התיקון שלך...

אלי: כן...

בן: אני התיקון שלך!?

אלי: נכון!

בן: לא!

אלי: למה לא?

בן: לא!!

אלי: אני אחרי משבר, צריך להוכיח לעצמי, לבוסים שלי...

בן: לא מוכן להיות התרפיה שלך!

אלי: אבל אתה רופא!

בן: לך לטיפול!

אלי: בסדר גמור.

בן: תיקח כדורים! אני מבקש שישלחו לפה חוקר נורמאלי שישאל אותי מה שצריך, ילדה שוכבת.. הולכת למות.. יכולתי להיות אתה שם במקום.. ייבשת אותי פה שעה עד שנכנסת.. ועכשיו אתה... והבן שלי מחכה... אם היה לי חוקר אחר הייתי עכשיו בדרך לעדלאידע!

אלי: אם לילדה היה רופא אחר גם היא הייתה עכשיו בדרך לעדלאידע. יש לך מאהבת, דוקטור מלר?...

בן: שיביאו לפה מישהו אחר.

אלי: [מתקרב לבן, סחבק] ...רותי.. הסייעת שלך... בת כמה היא? ... נראית טוב? ... נו תגיד, זה בינינו, אוף דה רקורד...

בן: אני רוצה חוקר אחר.

אלי: תקבל חוקר אחר. מבטיח. אבל גם הוא ירצה לדעת מה קרה הבוקר, דוקטור מלר. אתה מגיע לקליניקה, מוריד את החולצה, קורא לרותי להתז עליו ספריי...

בן: על מה אתה מדבר?

אלי: לא נכון?

בן: לא! אני שמתי בעצמי! אמרתי לך בפ... [רוש]

אלי: ולא הורדת את החולצה...

בן: לא! אתה ממציא דברים!

אלי: אז איך זה שהחולצה שלך כל כך נקייה... טיפת צבע ירוק אין עליה..
כשמתיזים לבד ספריי על השיער אז לפחות הצווארון מתלכלך קצת.
שתדע.

פאוזת ארוכה.

בן: ...אשתי שמה לי.

אלי: מתי.

בן: אתמול בערב.

אלי: אז זה לא בשביל לשמח את הפציינטיים הקטנים שלך.

בן: לא. הלכתי... עם אשתי למסיבה. מסיבת פורים.

אלי: נחמד..

בן: אז היא שמה לי... אני לא ממש רציתי אבל היא שמה לי. אני לא מת על
המסיבות האלה...

אלי: שתית שם?

בן: קצת.

אלי: כמה קצת?

בן: קצת.

אלי: ונהגת בחזרה הביתה.

בן: אשתי נהגה.

אלי: כי היית שתוי. ג'וינט?

בן: מה?

אלי: שמעת מה שאלתי. עישנת במסיבה?

בן: אני לא מעשן.

אלי: זה לא מה ששאלתי! אני שואל אם עישנת במסיבה! ג'וינט! נאפס! גראס!
פורים!

בן: לא! לא עישנתי! אני לא מעשן!

אלי: מה לא עישנת?!

בן: גראס!

אלי: אז היה גראס במסיבה!

בן: לא יודע!

אלי: לא ראית? לא הרחת?

בן: לא מבין בזה!

אלי: היית בתיכון! סטודנט! חברים! לא הרחת ריח של ג'וינט בחיים שלך?!

בן: אני לא מדבר אתך יותר! אני רוצה חוקר אחר!

אלי: אין בעיה. [צועק לעבר הדלת] מיכה!

7. חדר חקירות-בוקר. כותרת: 4 חודשים לפני פורים

אלי בחדר, מיכה נכנס.

אלי: בוקר טוב.

מיכה: חשבתי שכבר לא תגיע היום....

אלי: נשארתי עד מאוחר?

מיכה: שלוש אני חושב.

אלי: התעוררתי לשנייה.. בחמש בבוקר. נעמי עוד לא הייתה במיטה.

מיכה: אולי היא נרדמה בסלון. היא שתתה קצת.

אלי: היה נדמה לי שאני שומע את הקול שלך. נעמי אף פעם לא נרדמת בסלון.

מיכה: אולי זה היה בחמש כשהלכתי...

אלי: זה בטח היה שלוש כשהתעוררתי. [פאזזה] תודה בכל אופן.

מיכה: על מה?

אלי: שנשארתי. זה לא היה נכון להשאיר את נעמי לבד במצב כזה.

שתיקה. מיכה לא מצליח להבין אם אלי יודע משהו. עובר נושא.

מיכה: קשה לך להיות פה... אתה יכול לבקש העברה. אפילו באופן זמני.

אלי: תזכיר לי בבקשה על מה חתמתי אתמול.

מיכה: יש עותק של הדוח ב...

אלי: [עולה על דבריו] אני לא רוצה עותק. אני רוצה שאתה תזכיר לי. הייתי מבולבל, שיכור, כל כך שיכור שאפילו שמעתי את הקול שלך בבית בזמן שכבר לא הייתי. אז בבקשה, תזכיר לי.

מיכה: חקרת אותו כאן, הלכת לשירותים, וכשלא היית כאן הוא ניסה לברוח.

אלי: ובשירותים נפגשנו, אתה ואני.

מיכה: נכון.

אלי: מה עשינו שם?

מיכה: [בהתרסה] שיחקנו שחמט!

אלי: השתנו!

מיכה: כן אלי, השתנו.

אלי: במשתנות!

מיכה: כן! במשתנות!

אלי: למה לא בתאים?

מיכה: אני מעדיף משתנה. פחות מסריח. מסתבר שגם אתה. יש עוד הרגלי יציאות שאתה רוצה שנחלוק על הבוקר?

אלי: יש שתי משתנות בשירותים שאחת מקולקלת כבר שבועיים. יש עליה פתק גדול: "מקולקל! לא לשימוש!" מה עשינו שם? הצלבות?!

מיכה: כשאתה נכנסת אני בדיוק גמרת. הלכתי לשטוף ידיים ואז אתה באת.

אלי: היה נייר?

מיכה: מה?

אלי: נייר. מגבות נייר במתקן, היו?

מיכה: היו.

אלי: זה תמיד נגמר על הבוקר, יש ימים שבכלל לא שמים. אז היו אתה אומר.

מיכה: אתה חוקר אותי.

אלי: כשהיינו שם, דיברנו על משהו מסוים?

מיכה: תפסיק לחקור אותי!

אלי: דיברנו – כן או לא?!

מיכה: לא זוכר!

אלי: איך לא זוכר?! זה קרה אתמול! **[בקול רם]** או אולי זה לא קרה.. אולי בכלל לא נפגשנו בשירותים אני ואתה.

מיכה: לך תזדיין, טוב?! **[תופס אותו, מסנן בשקט]** בזכותי אתה לא יושב עכשיו מול חוקר ממח"ש, אז תגיד לי תודה!

אלי: **[עולה על דבריו]** אם אני חוקר ממח"ש יצאת עכשיו לא רק שקרן, גם אידיוט!

מיכה: **[בשקט]** לפני חצי שעה שלחתי את הדו"ח. אם אתה נופל, אז גם אני.

מיכה מרפה מאלי ומתחיל לצאת. אלא שעכשיו אלי תופס אותו. התנהגותו היא משהו שבין אלימות כבושה לבין תחינה:

אלי: מיכה, אל תלך עכשיו... בבקשה... אתה הכנסת אותי לזה, אז...

מיכה: הכנסתי אותך? למה בדיוק הכנסתי אותך?!

אלי: על מה דיברנו, מיכה...

מיכה: לא זוכר...

אלי: תתאמץ! כי אם יחקרו אותנו, על זה ינסו להפיל אותנו! על הפרטים הקטנים!

מיכה: לא זוכר!!

אלי: אבל אני כן! אופס! נזכרתי! דיברנו על היומנאית החדשה, אני אמרתי לך שהיא נראית טוב, ואתה אמרת לי שכבר קבעת אתה לקפה...

מיכה: יש יומנאית חדשה?

אלי: או שאולי דיברנו על נעמי.

מיכה: [מת לברוח משם] לא דיברנו על נעמי...

אלי: אה, בטח! דיברנו על הכושלאמאשלך, מיכה!!!

מיכה מנסה להשתחרר מאחיזתו של אלי שמהדק את אחיזתו. שניהם נאבקים.

אלי: אם אתה לא יודע לשקר אז אל תשקר! מה קרה אתמול בלילה?

מיכה: [נבהל] מה?

אלי: אצלי בבית. מה קרה?

מיכה: אני לא יודע על מה אתה מדבר.

אלי: אתה נלחץ... מלחיץ אותי שאתה נלחץ... כי נדמה לי שקרה משהו ואני רוצה שתגיד לי שאני טועה. שזה לא קרה... אז בבקשה, תגיד לי שזה לא קרה.

מיכה שותק, מנסה להסתיר את בהלתו.

אלי: התנשקנו? אני ואתה התנשקנו?

מיכה מתחיל לצחוק בסוג של הקלה/מבוכה. אלי, מרפה ממנו את אחיזתו.

אלי: רק תגיד לי שזה לא קרה!

מיכה: זה קרה.

אלי: [נחרד] התנשקנו?!

מיכה: ביקשת.

אלי: וקיבלתי?!

מיכה: ביקשת!

אלי: די!!

מיכה: בלחי!

אלי: [נרגע] בלחי.

מיכה: בלחי.

אלי: לא... [מרטיט לשונו].

מיכה: לא.

אלי: אז גם לא היינו בשירותים אני ואתה.

מיכה: עוד פעם אתה מתחיל?

אלי: אני מדבר על אתמול בלילה.

מיכה: היינו.

אלי: מה עשינו שם?

מיכה: עזרתי לך להשתין.

אלי: אתה פרורט!

מיכה: ביקשת! קראת לו...

שניהם: פנקס הקטן!...

אלי: ...בחיי! אני נזכר! שיט! מאיפה זה בא לי?

מיכה: אני יודע מאיפה זה בא לך?

אלי: (מרצין באחת) נגעת בו?

מיכה: ד"י ...

אלי: מה ד"י? אני! רוצה! לדעת! אם! גבר! נגע לי ב...

מיכה: [עולה על דבריו] גבר?! זה אני! מיכה! חבר שלך עשרים שנה! גבר?!??!

אלי: מה אתה נעלב לי עכשיו?

מיכה: בטח! 'גבר' הוא קורא לי...

אלי: [צוחק] שתי כוסיות אנחנו...

מיכה: זה אתה התחלת.

אלי: ואחר כך?

מיכה: מה אחר כך?

אלי: אחרי שלא התנשקנו ואולי נגעת לי ב... מה קרה?

מיכה: התעלפת על המיטה.

אלי: ואתה חזרת לסלון.

מיכה: כן.

אלי: ונשארתי עם נעמי.

מיכה: כן.

אלי: דיברתם.

מיכה: כן.

אלי: על מה?

מיכה: זה לא עניינך.

אלי: היא אשתי.

מיכה: וגם חברה שלי בדיוק כמו שאתה חבר שלי. אני לא רץ ומספר לה את כל מה שאני מדבר אתך.

אלי: למה לא? אתם כל כך קרובים...

8. בית אלי ונעמי - כותרת: חודשיים לפני פורים

נעמי: שואלים בתחנה למה אתה לא מגיע.

אלי: מי שואל, מיכה?

נעמי: גם מיכה שואל.

אלי: למה הוא לא שואל אותי בעצמו?

נעמי: כי אתה לא מגיע! כבר כמעט חודשיים.

אלי: לא מרים טלפון, חבר שלי...

נעמי: אני לא רוצה לדבר על מיכה עכשיו.

אלי: לא אכפת לו מה קורה איתי?

נעמי: אני לא רוצה לדבר על...

אלי: [עולה על דבריה] על מה את רוצה לדבר, נעמי?

נעמי: אתה יכול לבקש העברה, אפילו באופן זמני.

אלי: מיכה אמר לי אותו דבר...

נעמי: [עולה על דבריו] אמרתי שאני לא רוצה לדבר על מיכה!

אלי: [עולה על דבריה] ...מילה במילה! אתם מתאמים גרסאות?!

נעמי: נהג פגע, ברח, נעצר, ניסה לברוח, נפל, נהרג. קרמה, צדק פואטי, החטא ועונשו, תקרא לזה איך שאתה רוצה... אתה משלם על זה, כל דקה מאז. אתה לא צריך את היחידה לחקירת שוטרים בשביל לשלם על זה.

אלי: עוד לא פגשתי שופט שגוזר על עבריין עונש של שנה ייסורי מצפון.

נעמי: אתה לא עברייין.

אלי: היו סימנים על הרכב שלו.. היו עדים... גם בלי הודאה התיק הזה היה סגור... אבל האגו.. אלי בלבן לא גומר חקירה בלי שהחשוד הודה... לא ייתן לאיזה אפס שמאיים בהתאבדות לקלקל לו. את יודעת מה? הוא לפחות קיבל את העונש שלו. יותר מזה- הוא בחר לעצמו את העונש.
[פאזזה] את אוהבת אותי?

נעמי: כן.

אלי: למה?

נעמי: דיי.

אלי: זה לא יהיה קל אחרי שכולם ידעו.

נעמי: ידעו מה ?

אלי: מה שקרה שם. גם לך לא.

נעמי: איך הם ידעו?

אלי: אני אספר להם.

נעמי: שמה? ששיקרת? אלי, סגרו את התיק.. ומיכה...

אלי: אמרת שאת לא רוצה לדבר על מיכה.

נעמי: הוא חתום על זה...

אלי: אני חתום על זה לפני מיכה!

נעמי: מה תגיד? פברקתי אליבי? תענישו אותי? למה?!

אלי: בגלל שהמצפון הורג אותי.

נעמי: **[צוחקת]** מי יאמין לזה? ... אלי, יחשבו שירדת מהפסים.

אלי: למה.. מה מצחיק? אמרתי מצפון.. מוסר.. כאילו סיפרתי בדיחה... מה מצחיק?

נעמי: אתה כל כך נהנה להרגיש קדוש... לחפור לעצמך קבר...

אלי: הרווחתי את זה ביושר. זה מה שאנחנו עושים. כל החיים אנחנו חופרים קברים, קוברים אנשים! חיים! גומרים להם קריירות! שולחים אותם לכלא! הם בוכים, מקיאים, מרטיבים!.. מראים לנו תמונות של הילדים... של ההורים הזקנים שלהם.. של עולם שלם שהצלחנו להרוס להם, וכל זה בשביל להוציא מהם את האמת. אני איבדתי את הזכות לעשות את זה. [פאזזה]. כמה זמן לוקח להגיד 'הוא מת'?

נעמי: מה זאת אומרת?

אלי: נעמי, כמה זמן לוקח להגיד 'הוא מת'? את נכנסת לחדר, מבקשת ממיכה לצאת לרגע ואז הוא חוזר לבד. עד כאן אנחנו מסכימים?

נעמי: כי לא רציתי להיות זאת ש...

אלי: כן כן.. היה לך קשה להגיד לי שהחשוד מת. לקח לך יותר משלוש דקות להגיד את זה למיכה. למה? [פאזזה. מודד בשעון שלו] 'הוא... מת.....' (עוצר את הסטופר) חמש שניות, בקושי. [היא שותקת]

נעמי: מה השאלה?

אלי: מה אמרת לו כשהתייחדתם מעבר לדלת? [נעמי שותקת]. בואי אני אעזור לך להיזכר: כשמיכה חוזר לחדר מהשיחה אתך הוא מבולבל.. לא מרוכז... כאילו הראש שלו במקום אחר... ואז פתאום הוא מחליט שלא הייתי בחדר כשהחשוד קפץ. [נעמי שותקת] ואז, כשאת נכנסת העיניים שלך אדומות מדמעות. למה בכית, נעמי? [נעמי שותקת] למה בכית?

נעמי: ...כי בהתחלה הוא לא הסכים. הייתי צריכה להתחנן לפניו שיוציא אותך
מזה, שיפברק לך אליבי לשנייה שהוא קפץ.. ירדתי על הברכיים,
התחננתי, בכיתי...

אלי: אז זה היה רעיון שלך.

נעמי: זה מספיק 'אוהבת' בשבילך?

אלי: מתי חשבת לספר לי את זה?

נעמי: כשתירגע קצת... כשתצא מה...

אלי: את ממשיכה לשקר...

נעמי: אני לא שיקרתי, אני...

אלי: לא... הפרצוף הנדהם שלך אז... כשסיפרתי לך מה באמת קרה - זה לא
היה שקר- גם לא השתיקה שלך כשמיכה החתים אותי על הבלוף הזה.

נעמי: זה הכל היה בשבילך...

אלי: את פתאום כל כך... מכוערת..

נעמי: אל תגיד את זה...

אלי: ודוחה... אני רואה אותך בוכה.. על ארבע.. מול מיכה... מוכרת אותי
עושה אותי כזה קטן, ואני נמצא שני מטר משם, מעבר לדלת, לא יודע
מה הולך אתי... שניכם מאחורי הגב שלי... [פאזזה] איך אני ממשיך
אתך מפה, נעמי?

שתיקה ארוכה.

נעמי: אני חושבת שאני בהיריון.

9. חדר חקירות [חקירה 4] – כותרת: פורים

אלי: מיכה!

[מיכה נכנס]

אלי: אני רוצה שתקפוץ ל... **[פונה לבן]** מה הכתובת שלך?

בן: **[נלחץ]** למה?

אלי: **[מחייג, לטלפון]** שלום, אני רוצה בבקשה את הכתובת של דוקטור בן מלר... הוא גר ברעננה.

בן: **[נלחץ יותר ויותר]** אני אגיד לך, אבל בשביל מה...

אלי: סתום את הפה. **[לטלפון]** לא.. לא אתה, סליחה.. **[לבן]** אתה גם מוציא אותי אידיוט...

בן: התירוש חמש...

אלי: **[מקשיב לטלפון]** אני רושם, כן. התירוש חמש. תודה. **[טורק, לבן]** וגם מכניס את המשטרה להוצאות מיותרות. **[למיכה]** זה התירוש חמש רעננה, תחפש את... **[לבן]** איך קוראים לאשתך?

בן: בשביל מה...

אלי: **[למיכה]** גברת מלר זה מספיק. **[לבן]** אולי היא תצליח לזכור אם היו סמים במסיבה. **[למיכה]** תגיד לה שבעלה עצור ותביא אותה לפה.

מיכה: כמה זה דחוף?

אלי: מאוד. וצא לשם עם ניידת וצ'קלקה, אני צריך את התשובה מהר, אם השכנים ישאלו תסביר להם ש...

בן: **[מנסה]** היא לא בבית עכשיו...

אלי: [למיכה] אם גברת מלר לא בבית אתה מחכה על יד הבית עד שהיא תחזור. ותעשה את זה בעדינות, יש שם ילדים. [לבן] אני בסדר?

מיכה מתחיל לצאת. בן עוצר אותו. פונה לאלי.

בן: היו!

אלי: [מתעלם מבן, למיכה] אתה עוד לא שם?

בן: אני אומר לך שהיו סמים במסיבה! היא בכלל לא יודעת שאני פה, היא תיכנס להיסטריה אם תגיע פתאום נידת... היו סמים! היו!

אלי: [למיכה] אולי תיסע כבר!

בן מתפרץ בניסיון נואש אחרון, קם, אווז במיכה, מונע ממנו פיזית לצאת.

בן: [לאלי] אשתך התקשרה אליו! [למיכה] אתה תפסת אותי עם הנייד שלך ביד! כעסת עלי! [לאלי] אשתך חשבה שהיא מדברת אתו!

מיכה: [דוחף מעליו את בן] מי אתה?

בן: [למיכה] נפגשנו פה קודם! [לאלי] אמרתי לך.. הוא זה שנכנס לפה לפניך!

דממה. אלי מביט על מיכה, על בן ושוב על מיכה.

מיכה: [מתחיל לצאת]. מתי אתה גומר פה?

אלי: למה?

מיכה: אני צריך לדבר אתך.

אלי מהנהן קצת, מיכה פונה לצאת.

אלי: מיכה?

מיכה נעצר. מביט בחשש על אלי.

אלי: חכה קצת עם הנסיעה לרעננה.

מיכה יוצא.

אלי: מה זה היה צריך להיות עכשיו?

בן: אמרתי לך... אשתך התקשרה אליו, נעמי בלבן! ראיתי את השם שלה על הצג! ענית... היא חשבה שזה הוא וישר התחילה לדבר!

אלי: [בשקט] אני בסך הכל שאלתי אותך אם היו סמים במסיבה. תראה איזו אופרה עשית מזה.

בן: אמרתי לך. היו.

אלי: עשרים וארבע שעות אחרי שאדם נוטל סמים הוא מוגדר על פי חוק כתחת השפעתם.

בן: לא עישנתי.

אלי: באיזו שעה הילדה התיישרה על הכיסא במרפאה שלך, דוקטור מלר?

בן: [פאוזזה] בסביבות עשר.

אלי: באיזו שעה יצאתם אשתך ואתה מהמסיבה?

בן: יצאנו משם בערך בחמש.

אלי: חמש בבוקר.

בן: כן.

אלי: כמה זמן נסיעה זה מהמסיבה לבית שלכם...

בן: עשרים דקות.

אלי: אני לא אטעה בגדול אם אני אגיד שנכנסתם למיטה בסביבות שש בבוקר.

בן: לא.

אלי: לא?

בן: לא תטעה.

אלי: שכבתם?

בן: מה?!

אלי: אתם אחרי מסיבה, אלכוהול, סמים.. נכנסים למיטה הגיוני ש...

בן: מה זה ענייך?

אלי: זה ענייני מתי נרדמת.

בן: בשש כבר ישנתי!

אלי: באיזו שעה הגעת למרפאה שלך הבוקר דוקטור מלר?

בן: ...תשע.

אלי: בתשע היה לך את הפציינט הראשון.

בן: תשע ורבע.

אלי: שזה אומר שקמת ב... שמונה? שמונה ורבע? שעתיים שינה? תעזור לי,

בחשבון אני על הפנים.

בן: אין שום חוק שאומר לי מתי ללכת לישון לפני ש... אתה יודע איזה

ניתוחים עושים בלילה? בחירום? רופאים שלא ראו מיטה עשרים וארבע

שעות...

אלי: הם לא עישנו גראס לפני זה.

בן: לך תדע...

אלי: ואם כן הם יודו?

בן: השתגעת?!

אלי צוחק. בן מבין שמעד.

אלי: אפילו את השיער שלך לא הצלחת לשטוף כמו שצריך.

בן: לא ממש ניסיתי! באמת חשבתי שאם אני אהיה קצת מחופש הילדים...
הם ימותו על זה.

אלי: ואם לא ימותו אז יכנסו לקומה.

פאזזה. בן מתחיל להבין כמה עגום מצבו. הוא על סף דמעות.

אלי: נגיד היה פה חוקר טוב וחוקר רע, החוקר הטוב היה אומר לך: לא נורא בן, כולם מעשנים היום, כולה שאכטה, בקטנה, תודה כבר ונגמור עם זה. החוקר הרע לעומת זאת היה אומר אולי לא רק גראס עישנת, אולי גם עשית קוק.. אולי לקחת אקסטות.. אולי אתה בכלל נרקומן! אבל החוקר שלא משקר אומר לך שאם יוכח שעישנת סמים כמה שעות לפני שהרדמת את הילדה אתה תצא מהכלא כשהיא תלך לצבא. אם, כמובן, היא תתעורר.

10. בית אלי ונעמי - כותרת: שעה לפני תחילת החקירה- פורים

מיכה נכנס.

נעמי: היי. אלי בתחנה.

מיכה: אני יודע.

נעמי: הוא התקשר אלי. אמר שהוא הולך לחקור איזה רופא, שהוא נותן לו להתייבש בחדר. אתה מכיר את השיטות שלו...

מיכה: הוא סיפר לי...

נעמי: מה?

מיכה: ממתי זה? נעמי, ההיריון, ממתי זה.

נעמי: אני מעדיפה שתלך.

מיכה: זה מתאים...

נעמי: אני לא הזמנתי אותך...

מיכה: ממי זה?

נעמי: מיכה, אני מבקשת שתלך.

מיכה: נעמי, של מי התינוק הזה?

נעמי: שלי.

מיכה: ו...?

נעמי: לך מפה.

מיכה: את זוכרת מה קרה פה?

נעמי: אני אשכח, וגם אתה.

מיכה: ממי זה?

נעמי: מאלי.

מיכה: איך את יודעת?

נעמי: אני יודעת.

מיכה: איך?! שכבתם מאז?

נעמי: זה לא ענייך.

מיכה: זה ועוד איך ענייני! [פאזזה] נעלמת לי נעמי...

נעמי: נשאר לי חופשות, ימי מחלה... העדפתי להיות בבית.

מיכה: וכשכבר באת לתחנה דאגת שזה לא היה במשמרות שלי. [פאזזה] איך

יצא שאבדתי שת שניכם בסיפור הזה?

נעמי: אתה זה שהפסקת לבוא.

מיכה: מה שקרה... מבחינתי... זה לא התחיל אז.

נעמי: אבל אז זה נגמר. אם לא התינוק... אני ואלי לא היינו... לא יודעת ממי

התינוק, אולי ממך, אולי ממנו, לא יודעת.

מיכה: מתי תדעי?

נעמי: אף פעם.

שתיקה.

מיכה: ואלי?

נעמי: עוד כמה חודשים הוא יהיה האיש הכי מאושר בעולם.

מיכה: אנחנו נבדוק את זה אחרי שהוא ייולד. אנחנו נבדוק מי האבא שלו!

נעמי: אבא שלו זה אלי!

מיכה: תפסיקי את זה.

נעמי: להפסיק את מה?

מיכה: את ההריון! תגידי לו ש... הריון יכול פתאום להיפסק. דברים כאלה קורים. הוא לא ידע כלום. אני אלך אתך, אשלם, נעשה כל מה שצריך. אלי ידרוש ממך אותו דבר אם הוא ידע ש...

נעמי: אלי לא ידע! ברור לך מיכה? אף פעם!

מיכה: [אלים] את תפסיקי את ההריון הזה! את לא רוצה לחיות עם השקר הזה... לגדל ילד שאין לך מושג מי...

נעמי: מושג יש לי. או אתה או אלי.

מיכה: זהו? אלה כל האפשרויות?

נעמי יורקת בפניו.

נעמי: לך מפה.

מיכה: אני מחכה לו פה ושנינו נספר לו את מה שקרה.

נעמי: אתה תלך לכלא!

מיכה: על מה אני אלך לכלא?!

נעמי: על זה שהכרחת אותי!

מיכה: על מה את מדברת?!

נעמי: אני לא רציתי לשכב אתך!

מיכה: את רצית בדיוק כמוני! את יזמת את זה!

נעמי: בטח! הסכמתי לשכב אתך פה בזמן שאלי ישן בחדר ליד...

מיכה: את לא **הסכמת!** את רצית את זה! אני בכלל רציתי ללכת...

נעמי: כן, רציתי שתישאר קצת, שנדבר, אבל פתאום התנפלת עלי...

מיכה: את חיבקת אותי... לא נתת לי לזוז!

נעמי: זה לא מה שאני זוכרת.

מיכה: זה לא משנה מה שאת זוכרת!

נעמי: זה משנה הכל!

מיכה: ופתאום את זוכרת הכל!

נעמי: זה חוזר אלי עכשיו בגדול, בזכותך!

מיכה: למה לא צעקת? אלי ישן בחדר השני!

היא עולה על דבריו. הם צועקים זה על זו בערבוביה.

נעמי: כן, שיכור לגמרי, מרוסק, ואתה פתאום מתחיל לגעת! לדחוף! להפשיט

אותי! אמרת שאני חייבת לך על מה שאתה עושה בשביל אלי! ועכשיו...

למה באת פתאום? מה אתה עושה פה בכלל?! רוצה עוד פעם...

מיכה יוצא.

11. חדר חקירות [חקירה 5] - כותרת: פורים- החקירה

אלי אוחז בצילום האולטרסאונד.

אלי: [אוחז בצילום] אני כל כך מבוהל, בן.. מת מפחד... עוד שנייה אני אבא, עוד שנתיים שלוש יש לו בעיה בשיניים ואז אני מביא אותו אליך... בבקשה תרגיע אותי...

בן: זה מאוד נדיר מה שקרה...

אלי: אבל אתה היית בסדר! עשית הכל כמו שצריך, אמרת שלא טעית בכלום.. אז... מה.. איך?

בן: אני לא יודע... התחלתי בסדציה, ואז אני רואה שרמת החמצן שלה בדם מתחילה לרדת...

אלי: ואז כבר אין מה לעשות..

בן: יש. נותנים אנטידוט.

אלי: נוגדן.

בן: כן. שיבטל את ההשפעה של הסירופ.

אלי: זה מה שעשית?

בן: זה מה שעשיתי.

אלי: מי עוד היה בקליניקה חוץ מהילדה וממך?

בן: הסייעת, רותי. היא יכולה לאשר את...

אלי: [חוזר לדבריו] אנחנו נשאל גם את רותי הסייעת. אז אתה נותן לו אנטידוט...

בן: אתה מתכוון 'לה'...

אלי: סליחה, אני כולי ב... [רומז לאולטרסאונד] אתה נותן לילדה אנטידוט...

בן: והיא לא מגיבה.

אלי: ואז?

בן: אני אומר לרותי שתזמין אמבולנס.

אלי: אומר או צועק?

בן: אומר, זאת אומרת...

אלי: אומר או צועק?

בן: אומר בקול רם, מה זה משנה?

אלי: אולי נלחצת, אולי היית היסטרי, לא היית במיטבך. שתית, עישנת, ישנת רק שעתיים...

בן: לא הייתי היסטרי.

אלי: גם לא הכחשת עכשיו שעישנת.

בן: לא עישנתי.

אלי: לא צריך ניידת טיפול נמרץ במקרה כזה?

בן: בודאי שצריך, זה מה שאמרתי לרותי.

אלי: כרגע אמרת שאמרת לה להזמין אמבולנס.

בן: זה ברור שזה טיפול נמרץ!

אלי: ברור למי? לרותי?

בן: כן! עובדה שזה מה שהיא הזמינה וזה מה שהגיע!

אלי: מסקנה מספר אחת, רותי הייתה בסדר! [מוחא כף] בראבו רותי! למרות שאתה אמרת אמבולנס היא הבינה והזמינה...

בן: אתה תופס אותי במילה!

אלי: אני אתפוס אותך איפה שצריך בשביל שתיקח אחריות על התפקוד שלך בזמן שהילדה מחרחרת לך בכיסא!

בן: אז אמרתי אמבולנס.. הייתי לחוץ ו...!

אלי: לפני שנייה אמרת שלא היית לחוץ.

בן: אמרתי שלא הייתי היסטרי.

אלי: לא היית לחוץ ולא היית הסטרי, היית מסטול!

בן: לא!!!

פאזזה.

אלי: למה זה קרה?

בן: מה?

אלי: התגובה של הילדה לסירופ.

בן: אפשר מים?

אלי: תענה לי קודם.

בן: מיליון סיבות יכולות להיות... רגישות מולדת, איזה תרופה שהיא לוקחת...

אלי: למה הבייבי סיטר הביאה אותה דווקא אליך?

בן: כי הבייבי סיטר היא פציינטית קבועה שלי.

אלי: אם הילדה הייתה פציינטית קבועה שלך היית יודע על הרגישות שלה?

בן: בודאי!

אלי: אתה רואה אותה פעם ראשונה, לא חשבת לשאול?

בן: שאלתי! את הבייבי סיטר!

אלי: ילדה בת שש עשרה!

בן: לא היה שם אף אחד אחר! הקטנה מתפתלת מכאבים! מה הייתי צריך לעשות?! להתקשר להורים שלה בלונדון?!

אלי: אותי אתה שואל דוקטור מלר?

בן מותש. אלי ניגש לקולר. הקולר סרבן ומעצבן כהרגלו. אלי מוזג כוס מים, מגיש לבן.

אלי: תהיה מוכן לבדיקה? ... שאכטה מג'וינט רואים יופי בשתן.

מוציא ממגרה שבשולחן כוס פלסטיק המיועדת לבדיקת שתן, מניח אותה על השולחן, ופונה לצאת מהחדר.

בן: אתה לא רוצה לדעת מה היא אמרה לו? .... היא הייתה בטוחה שזה הוא.. הייתי פה לבד.. הטלפון שלו צלצל.. זו הייתה אשתך.. עניתי.. היא חשבה שזה מיכה... ישר התחילה לדבר... [פאזזה] לא צולם פה כלום.. לא רשמת כלום.. [בוכה] נשכח מהמסיבה אתמול.. מהגראס.. לא דיברנו על זה בכלל... יש לי שני ילדים קטנים.. [נוגע בכוס] תחזיר את זה למקום... ואני אספר לך מה אשתך אמרה.

אלי: יש לך חמש דקות.

12. שירותים בתחנה

אלי נכנס לשירותים. פה, כשהוא לבד, הוא יכול להתפרק. הוא שוטף פניו בכיור. פונה למתקן המגבות – הוא ריק, אין מגבות נייר. זה הקש שגורם לו להתפרץ. הוא מכה את המתקן בידו, ושוב פעם, בועט בו בזעם מתפרץ. מיכה נכנס, מביט באלי שמכלה זעמו על מתקן מגבות הנייר... אלי מבחין במיכה במביט בו.

אלי: למה אין פה ניירות?!

מיכה: אני רוצה לדבר אתך על נעמי.

אלי: קרה משהו?

מיכה: הייתי אצלה מקודם..

אלי: למה?

מיכה: בערב ההוא שבאתי אליכם...

אלי: איזה ערב?

מיכה: ביום שהתאבד לך הנחקר.

אלי: [עולה על דבריו] התאבד?

מיכה: כן. התאבד.

אלי: אני לא זוכר נחקר שהתאבד. אני זוכר נחקר שנפל כשניסה לברוח

מהחלון כשאני הייתי פה, בשירותים.

מיכה: לא היית פה.

אלי: הייתי פה! אתך! דיברנו.

מיכה: עזוב את זה עכשיו...

אלי: יש דו"ח, מיכה, לך תקרא אותו.

אלי מתחיל לצאת, מיכה עוצר אותו.

מיכה: חכה רגע.

אלי: יש לי בחדר את הדוקטור ש...

מיכה: הוא יחכה.

אלי: הוא בחדר לבד!

מיכה: הוא יחכה!

אלי: וואו! בדיוק כמו אז! אני מביא נחקר לקצה, משאיר אותו לבד, בא לפה, אנחנו נפגשים...

מיכה: לא נפגשנו פה! אתה היית בחדר! הוא קפץ לך מול העיניים! ובגלל זה באתי אליכם באותו ערב...

אלי: רגע.. בטח בטח... זוכר... בטח שזוכר! שתיתי אז, השתכרתי כמו חזיר.

מיכה: נכון, כולנו שתינו. גם נעמי שתתה...

אלי: נעמי לא הייתה.

מיכה: נעמי הייתה.

אלי: אפפ... איזה לילה זה היה, אה?

מיכה: אני רוצה לספר לך משהו שקרה אז...

אלי: מיכה, אני יודע. אני יודע הכל. [פאוזזה] הרעיון שנפגשנו פה בשירותים זה היה רעיון של נעמי. אני יודע את זה. היא התחננה.. ואתה תמיד היית קצת דלוק לה על התחת...

מיכה: אני לא מדבר על זה!

אלי: מה זה משנה על מה אתה מדבר? אתה תגיד עכשיו משהו, ומחר נחליט שלא אמרת את זה! נחליט שלא היינו פה בכלל!

אלי מתחיל לצאת. מיכה אוחז בו.

מיכה: תקשיב לי!!!

אלי: הוא לבד שם.. [פונה ליציאה, מיכה חוסם אותו בגופו] גמור..

עולים זה על דברי זה, נאבקים.

מיכה: יש שם סורגים...

אלי: על הקצה...

מיכה: היה לך מוזר שנעמי נרדמה בסלון.. שאלת מתי הלכתי...

אלי: [מוטרף, מיוסר מאוד] למה אין פה ניירות.. אנחנו נותנים את הדם

שלנו... גרים פה... אז למה אף אחד-אף אחד לא דואג שיהיו פה

ניירות!? [חובט במתקן בטירוף] ניירות! לא תגיד איזה...! ניירות!!

מיכה: זה מתאים....

אלי: והמשתנה... [מצביע על משתנה עטופה בניילון שיש עליה שלט בכתב

יד: "מקולקל", לא בשימוש" כמה זמן היא כבר ככה?

מיכה: אלי אני...

אלי: כמה זמן לוקח לתקן משתנה אחת מזויינת!?

מיכה: זה מתאים. נעמי בחודש הרבי... [עי].

אלי: סתום את הפה!!! סתום את הפה!!!

אלי מרפה ממיכה ויוצא.

13. חדר חקירות [חקירה 6]

בן נוכח. אלי נכנס. העימות עם מיכה שקרה זה עתה בשירותים ניכר עליו.
אלי מביט לעבר כוס הבדיקה שעל השולחן. היא מלאה. אלי מותש, צונח על
כסאו, מדליק סיגריה, מעשן.

אלי: אתה יכול ללכת עכשיו.

בן מהסס... קם, מתחיל ללכת לעבר הדלת.

אלי: דוקטור מלר.

בן נעצר. אלי רומז בראשו על הכוס שעל השולחן.

אלי: קח את זה אתך.

בן: מה?

אלי: שמעת מה אמרתי.

לבן לוקח רגע ארוך להבין שאלי בעצם ויתר... הוא ניגש לשולחן, לוקח
הכוסית.

בן: אתה לא רוצה לדעת מה היא אמרה לו?

אלי מעשן, לא עונה.

14. אפילוג.

בן מדבר לקהל.

בן: 24 שעות אחרי זה הילדה התעוררה. אחרי כמה ימים היא שוחררה לביתה בריאה ושלמה. התפקוד שלי נמצא תקין, והתיק נסגר.

את ההבטחה לבן שלי לקחת אותו לעדלאידע קיימתי בדיוק שנה מאוחר יותר. עמדנו שם, הסתכלנו על הליצנים, על הבובות הענקיות, ואז פתאום ראיתי אותו, את פקד אלי בלבן, הוא היה שם עם אשתו ותינוק קטן במנשא תלוי עליו. התלבטתי אם לגשת או לא, אבל אז המבטים שלנו הצטלבו... התקרבתי אליו, אמרתי לו שלום. הוא ענה לי במין שלום כזה עם סימן שאלה בסוף, אמרתי לו: "זה אני, בן מלר, הרופא שחקרת בדיוק היום לפני שנה.. " הוא הניד ראשו לשלילה, מסמן שהוא לא מכיר אותי.. ואמר שעזב את המשטרה לפני קרוב לשנה... הראיתי לו את הספריי הירוק שעל השיער שלי... "זוכר? אני שם את זה בפורים בשביל הפציינטים הקטנים שלי..." אמרתי לו שהתינוק שלו מתוק, ושהוא מאוד דומה לו... אז כבר אשתו התערבה, תפסה אותו ביד והתחילה להרחיק אותו ממני, כאילו... כאילו מעולם לא הייתי.

-סוף-

© כל הזכויות שמורות לשלמה משיח ולרוני ניניו – נובמבר 2011